

SZEGEDI HIRADÓ.

78-ik szám.

Szerdán, október 2-án 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői iroda:

Széchenyi-tér, Pfann-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Vidékre postán és Szegeden házhozhordással: Egész évre 8 frt, — félévre 4 frt, — évnegyedre 2 frt osztr. ért.

Helyben elvitette a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 ujkr. A nyilttérben a háromhasábos petitsor igtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

Előfizetési felhívás

SZEGEDI HIRADÓ

október—decemberi folyamára.

Azon nemes részvét, mely lapunkat keletkezte óta figyelmére méltatá, feljogosít bennünket, hogy t. olvasóinkat vállalatunk szives pártolására továbbra is bizalmasan felhívjuk, igérvén: hogy valamint eddig főfeladatunk volt városunk érdekeit, a haza és tisztavidék állapotát elfogulatlan hű szelvényben képviselni; úgy a körülményekhez képest ezental is mindent el fogunk követni, hogy lapunk a legnagyobb magyar város nevére mindenkor méltó legyen.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Szeged, 1861. szeptemberben.

Szerkesztő: **Szabó Mihály.** Kiadó-tulajdonos: **Burger Zsigmond.**

Gazdasági egyleti közlöny.*)

A f. hó 1-én gr. Károlyi Sándor elnökelete alatt megtartott csongrádmegyei gazdasági egylet választmányi ülésben a tárgyalandó ügyek fontossága miatt f. hó 14-én délután 3 órára Szegeden a városházi tanácsteremben **közgyűlés** tartatni határozatott, melyre minden egyleti tag ezennel tisztelettel meghívatik. Tárgyak: 1) Különböző bizottságok által elvégzett munkálatok előterjesztése. 2) A jövőre előforduló teendők. 3) Miután az egyleti jegyző leköszönt — egy ideiglenes jegyzőnek megválasztása.

Kelt Szegeden, 1861. október 1-én.

Gr. Károlyi Sándor,
elnök.

Városunk derék iparosaihoz!

Nemzeti értékünk nemcsak történeti multunk, de jelen műveltségi állásunktól is függ; amely nemzet a kor találmányaihoz ha nem is mint fölfedező, de legalább tökéletesítőleg nem járul, nem számolhat azon előnyökre, melyek korunk vívmányaiból az élelmetes nemzeteknek jogos osztályrészei.

Az ős görögök korában is divatban volt már mind szellemi, mind kézi jeles műveket az olympi, isthumi játékokon, s egyéb kijelölt helyeken az egész művelt Göröghon bírálatának szemlére kiállítani, s amely néptörzsből a legsikerültebb művek fölfedezői kerültek ki, az egyes fiaiban magát megdicsőítve találta.

Mennyire hatottak az ily műtárlatok az ipar fejlesztésére, elég tanúsággal szolgál a világtörténet. Jelen századunk második felében újra föllevenült az életrevaló angolok agyában az ősök dicséretes utmutatása, s nagy költséggel fényes palotát emeltek a világ ipara kiállítására. Közélg újra az idő, midőn ismét alkalom nyílik minden

*) Kéretnek a hazai lapok t. szerkesztőségei, e sorokat becses lapjaikba átvinni.

jelesebbnek gyártmányát a világipar bírálatára alá bocsájtani, s a dícsőségből méltó osztályrészt honfitársaival megosztani.

Mi büszkén merjük állítani, hogy városunk derék iparosai közt nem egynek sikerülne a külföld előtt gyártmányával a magyar névnek becsületet szerezni; azért nem tartjuk fölöslegesnek ezen a londoni kiállításra vonatkozó sorokat városunk értelmes iparosainak újra figyelmébe ajánlani:

„Szükségesnek látom, hogy még egyszer elmondjam, minő formalitásokkal jár a londoni kiállításban való részvétel; mert azt tapasztalom, hogy legtöbbször a kiállítandó tárgy bejelentését összezavarják a tárgy beküldésével. Kérem tehát az illetőket, méltóztassanak engemet jól megérteni.

A helyek kioszthatása végett a bejelentést most kell megtenni, a kiállításra szánt tárgyakat pedig csak 1862-ik évi január elején szükséges Pestre küldeni; e szerint tehát a bejelentés és beküldés között még háromhónapi időszak van a kiállítandó tárgy elkészítésére.

A bejelentést illetőleg következőkre kérem figyelnem:

a) Aki résztvenni kíván a kiállításban, tartozik az országos központi bizottságnak bejelenteni a tárgyat, melyet kiállítani akar, s a hely mekkoróságát, melyet a tárgy számára a kiállítási palotában igénybevenni kíván.

b) Az országos központi bizottság ohajtja, hogy ezen bejelentések f. évi október hó első napjaiban beküldessenek, hogy, ha netalán hiányosan történének a bejelentés, még október 15-ig, t. i. a bejelentés véghatárnapjaig, elég idő maradjon a hiány pótlását tudakozódás útján eszközölni.

c) Aki f. é. október 15-ig sem teljesítette a bejelentést, vagy hiányosan küldvén azt be, már nem levén idő a hiány pótlására, az a kiállításban résztvehetéstől elesik.

d) A bejelentési levélbe foglaltassék:

1) A kiállító neve, lakása, foglalkozása, címe vagy cége.

2) A tárgynak megnevezése minőség és szám szerint.

3) Az osztály kijelölése, melybe a tárgy kiállítandó lesz.

4) Mekkora hely kívántatik a kiállítandó tárgynak, annak hossza, szélessége és magassága szerint, s hol? falon, asztalon vagy padolaton állításék-e ki?

5) Ha a kiállítandó tárgy eladó lesz, mi annak az ára?

e) Miután a kiállítási palotában Magyarország részére is csak egy bizonyos meghatározott tér engedtetetik, október 15-én köteles az országos központi bizottság a bejelentések nyomán fölterjesztetni, mennyi helyet foglal el Magyarország az engedett térből.

f) Ha a bejelentők több helyet kérnének igénybevenni, mint amennyi Magyarország részére van, a központi bizottság fogja meghatározni, ki és mennyivel vehet részt a kiállításban, s arról az illetőket jókor tudósítani, hogy magukat ahoz alkalmazhassák.

Ennyit a bejelentésről.

A kiállítandó tárgyak beküldésére vonatkozó figyelmeztetésem közlését későbbi alkalomra tartom fel magamnak.

A kiállításban résztvenni kívánók könnyebb tájékozhatása végett még ide ígatom a londoni bizottság által megállapított tárgyak osztályzatát, mely egyszersmind irányt is adand, miféle cikkekel lehet résztvenni a kiállításban:

I. osztály: Bányászati, kő-, fém- és érctermékek (metallurgia).

II. oszt. Vegy- és gyógyszertermékek.

III. oszt. Tápszerek, ide értve mindenféle gabnanemeket és a borokat is.

IV. Az ipartüzetben használható állati és növényi anyagok.

V. Vaspálya-tervek, ide értve a mozdonyokat, gépeket és kocsikat.

VI. oszt. Minden egyéb, nem vasutakra szánt kocsik.

VII. Gyári gépek és eszközök.

VIII. Gépek általában véve.

IX. Földmívelési és kertészeti gépek és eszközök.

X. Mérnöki és építészeti tervek.

XI. Hadmérnöki művek, fegyverzet-szerelvények, nehéz lövegek és egyéb apró lövegyerek.

XII. Hajó-építészeti és szerelés.

XIII. Természettani eszközök, s alkalmazásuk leírása.

XIV. Fényképezési eszközök és művek. (Photographia).

XV. Óraműves eszközök.

XVI. Zeneszerek.

XVII. Sebészeti eszközök és segédszerek.

XVIII. Gyapot.

XIX. Len és kender.

XX. Selyem és bársony.

XXI. Gyapju- és gyapjufonalból készült, s egyéb vegyes szövött gyártmányok.

XXII. Szőnyegek.

XXIII. Kötött, fonott, szörlemez- és laidgyártmányok, amennyiben rajzmintái vagy színezési tekintetben kitűnők.

XXIV. Kárpitok, csipkék és himzetek.

XXV. Nyers prém- és bunda-bőrök, szűcs-munkák, toll és szőr.

XXVI. Kikészített bőr, ide értve a nyereg- és szíjjártó-munkákat.

XXVII. Ruházati cikkek.

XXVIII. Papírfélék, író-, nyomdai és könyvkötői papírok.

XXIX. Oktatáshoz szükséges művek és segéd-eszközök.

XXX. Butorziati és kárpitos-művek, ide értve a papír-falszőnyegeket (Tapeten) és egyéb papírdíszmunkákat és gyurma-papírműveket (Papir-maché).

XXXI. Vas- és ércművek általában.

XXXII. Acél- és késművek.

XXXIII. Gyártmányok értékes ércékből, ezek utánzása és ötvös-munkák.

XXXIV. Üvegfélek.

XXXV. Fazekas-munkák.

XXXVI. Az előbbi osztályokba be nem foglalt elegy-gyártmányok.

XXXVII. Építészeti.

XXXVIII. Olajfestmények, vízfestmények (Aquarelle) és rajzok.

XXXIX. Szobrász-művek, minták, érmek és kövésművek.

XL. Edzmények (Radirungen) és rézmetszvények.

Az utóbbi napokban a bejelentések már sürribben kezdenek érkezni, de nem titkolhatom el aggodalmamat a fölött, hogy ezen kiállítási ügyet hazánk birtokos arisztokratái közül még eddig csak igen kevesen, az egyházi birtokok élvezői pedig épen nem karolták fel. Ha a bejelentési határidő lejártáig sem szünhetnék meg aggodalmam, én ezt nemcsak anyagi, de politikai szempontból is hazánkra nézve szerencsétlenségnek tartanám, mert maradandó rokonszenvet irányunkban a külföldtől csak úgy várhatunk, ha anyagi értékünket is a külföld mérlegébe tudjuk vetni, s kitől lehetne ezt inkább várni, mint azoktól, kik hazánk kincseinek forrását birtokolják? Kik lehetnének illetékes képviselői gabna-, bor-, dohány-, repce- és gyapju-termelésünknek, mint is a külföldet leginkább érdeklő cikkeinknek — ha nem az említett világi és egyházi birtokos méltóságaink? S minthogy még van annyi idő, miszerint a kiállításban részvételhez az előleges lépéseket megtenni lehessen, bátor vagyok hazánknak főnemlített nagyméltóságú birtokos osztályát tiszteletteljesen fölkérni, méltóztassanak hatalmas pártfogásukkal ezen fontos hazai ügynek előmozdításához hozzájárulni; mert csak így lesz elérhető, hogy Magyarország a jövő

évi londoni világ-kiállításon az ország méltóságának megfelelőleg legyen képviselve.

Értésemre esett, hogy több iparosainkat, kik különben hajlandók volnának a kiállításban részt venni, azon körülmény tart vissza, mivel nem tudják magukat az iránt tájékoztatni: mennyi költségbe fog kerülni a kiállításban részvétel.

Ezen nehézség eloszlatására elmondom a dolgoknak ide vonatkozó állását.

Az országos központi bizottmány azon nézet-től vezéreltetve, hogy eltekintve a haszontól, mely egyes kiállítókra a kitüntetés által háromolhat, a főhaszon mindenesetre az ország tömegére fog eloszolni, — ohajtotta volna, hogy a szállítási költségek Pesttől Londonig és vissza, valamint a kiállítási költségek is Londonban az ország által fődz-tessenek. Felsőbb helyen azonban ezen indítvány el nem fogadtatván, minden ebbeli költségek a kiállító terhére esnek, s azokat utólagosan az országos pénztárnak megtéríteni tartozik.

Mennyire rughatnak ezen kiadások, azt egész pontossággal meghatározni nem lehet; de igen tulajdonságosak nem lesznek, miután a kiállítási tárgyaknak szállítási díja a felsőbbség közbenjárása következtében olcsóbb lesz a szokottnál, mely most sem igen megy többre mázsánként 5 frtnál; tehát oda és vissza körülbelül 10 frt. A kirakodási díjak és felállítás költségek talán kerülhetnek szintén anynyiba, kivéve azon egy esetet, ha a kiállítandó tárgyhöz külön állványokat vagy szekrényeket kellenék készíttetni.

Más országok nagyszerű készületeket tesznek, hogy a kiállításban becsülettel megállhassanak, s nagy szegénységi bizonyítványt adnának vállalkozási tehetségükről, ha csupa zsugoriságból elmulasztanók az alkalmat felhasználni, mely nem gyakran kínálkozik arra, hogy anyagi értékünket a világnak bemutathassuk, s különösen olyan, melytől annyi eredményt várhatnánk, mint a londoni világ-kiállítástól.)*

Jankó Vince,
bizottmányi titkoknok.*

A „Nord“ a magyar rom. kath. clerusról.

„Ha van — ugymond — clerus, mely nemcsak felekezete, hanem valláskülönbség nélkül minden polgár becsülésére, szeretetére érdemesítette magát, ez a magyar katolikus clerus. Bátran merjük állítani, mikép a történelem nem mutat clerust, mely hivatását nemesebben betölté vala, mint ez. Pedig Schmerling ur csak a napokban mondá az osztrák kamara színe előtt, mikép a magyar clerus még csak a keresztény vallás tanait sem tanítja híveinek. Nem bizony, mert a magyar clerus visszautasítá az osztrák keresztény tanokat, melyek a nép számára írt katekismusban azt tanítják, hogy „az alattvaló kötelessége följelenteni vagy jelenteni a titkos gyülekezeteit, s kikémlelni a hűtlen alattvalókat“, hogy vétek önkényt és késedelem nélkül nem fizetni az adót, mit a fejedelemnek tetszik követelni. A magyar clerus mindenekelőtt polgár és hazafi. Ha az egyházban s a betegek és haldoklók ágyánál Isten szolgálója, a gyűlésekben a szabadság véde s a törvény őre, ha pedig a hon földé szabadságaért kell küzdenie, ép oly vitéz katona a csatamezőn is. Hat püspök halála nevezetesíti a mohácsi gyászos veszteséget; azonban nem szükség oly messze mennünk: 1848-ban sem mulasztá a hazafias szellemű papság kiszolgáltatni illetékét. Honnan e ragaszkodása a magyar clerusnak az alkotmány-, a haza törvényeihez, míg más országban, névszerint Ausztriában a papság államot képez az államban, s inkább hódol a concordatumnak, mint az ország törvényeinek, ultramontan ahelyett hogy hazafi lenne, s más életet él, mint azon társadalom, melyben van? Ez onnan van, mert a magyar clerus előbb nemzeti és polgár s azután pap. Az isteni törvény nem ellenkezik a polgárral, a római törvény előtte addig érvényes, míg a haza törvényeivel össze nem ütközik, az egyház maga nemzeti, s az alkotmány nem ismer nagyobb urat magánál.“ (M—g.)

Slingsby Duncombe Tamás

Thuróc-, Borsod-, Gömör-, Árva-, Sáros-, Temes- és Esztergom vármegyék és sz. kir. Debrecen városa közönségeinek.

London, sept. 16. 1861.

Uraim! Volt szerencsém Önök szives és reám nézve hízegő szövegeit venni, melyekben Önök kifejezik érzelmeiket az iránt, mit én, mint az angol parlament tagja, Magyarország jogai és szabadságának érdekében mondtam és tettem.

Legyenek meggyőződve, miszerint magasra becsülöm Önök azon nyilatkozatát: hogy az angol parlamentben nem hiában emeltem fel szavamat; mert nem hiába emeltem azt fel, ha viszhangja

*) Szeretjük hinni, hogy derék iparosaink céhei, főleg a késes, szűrszabó, szűcs s egyéb iparos egyletek legjobb eredeti alaku gyártmányaikból nem késendnek egyes példányokat a világkiállításra megküldeni. Szerk.

Önökhez eljutott, s ha a remény és örömylvánias hangjaul üdvözöltetett.

Hálaérzettel veszem egyttal azon szerencsét és megkülönböztetést, mely szerint hazájuk több helyhatósági gyűlése által a képviselőtestületek tiszteletbeli tagjává választattam. Ez nem pusztá elégtétel én reám nézve; Önök levelei emlékezetembe hozzák azt, hogy Magyarország nyolcszáz év előtt örökség utján reá szállott szabadságát fentartotta. Én csak büszke lehetek arra, hogy oly férfiak közé soroztattam, kik oly jól tudnak illetén örökséghez ragaszkodni. Angolország színtoly régi örökséggel bír, melyhez minden angol leginkább azzal mutatja magát méltónak, ha rokonszenvét, pártoló szövegeit és segélyét nyújtja mindannak, ki — mint Önök — ily drága örökség megőrzéséért küzd.

Bizonyosakká teszem Önöket az iránt, miként minden igazszívű angol mély fájdalommal látja, mint értesül a világ arról, hogy vannak Angolországban akár magánegyének, akár államminiszterek, kik Ausztria tetteit szépiteni merészlik, vagy hamis rokonszenvét kíséretnek összefércelni Angolon és egy kormány közt, mely oly kíméletlen, oly lelkismeretlen, oly stb. Ezen egyének egynemelyikének köztudomásu személyes, önző céljaik vannak. Mások — kik magasb állásuak — sötétebb terveket forralnak, s dynasticus érdekek körül fondorkodnak, miknek pusztá gondolata is már árulás az alkotmány — sőt Angolon koronájának fenállása ellen is.

Minden becsületes lelkű angolnak és a szabad intézmények valamennyi tisztelőinek mély rokonszenve kíséri azon nemes küzdelmet, melyet Önök és honfitársaik e percben vívnak. Reményvel és bizalommal pillantunk végső és sokára már fel nem tartható diadaluk elé. Ezen diadalt azon szabadságnak győzelme és biztosítéka gyanánt üdvözlendjük, melyért hajdan saját őseink harcoltak, s győzelmiük közben magas állásu ármánykodókat megszerkesztetének. Az elfelejtett leckét soha sem ismételteti elég korán oly nemzet, mely a szabadság örökségét méltányolni tudja.

Különös tisztelettel vagyok, uraim
hű és lekötözött szolgálók

Slingsby Duncombe Tamás,
parlamentí tag.

Helybeli ujdonságok.

— (Nyilatkozat.) Azon nemes részvét, mely a nőgyelet által a rókusi ovoda megalapítására rendezett első műkedvelői előadás iránt mutatkozott, jogosan megkívánja, hogy az áldozati fillérekrol a legszorósbab költségí kimutatást adjuk a részvevő közönségnek. A multkor említök már, hogy az összes bevétel 267 frt 35 krra ment, s pedig a következő részletekből:

22 emeleti és 20 földszinti pá-holyért	98 frt 20 kr.
230 zártszékért	115 „ — „
116 földszinti helyért	46 „ 40 „
36 karzati jegyért	7 „ 20 „
6 színlapért	— „ 55 „
Összesen: 267 „ 35 „	
Ezen összegből a következő kiadások vonattak le:	
Színlap nyomtatásért	15 frt — kr.
A próba- és előadásnál előfordult költségekre	20 „ 12 „
Az előadásnál tett szövegálatért s a színházért	20 „ 10 „
Egy színpadi inas öltönyre	4 „ 80 „
Összesen: 60 „ 10 „	

mely kiadási összeget a bevételből levonva, marad tiszta jövedelem 207 frt 25 kr. A még ki nem fizetett zene, s tán egyéb apróbb kiadások részint a 200 frtot haladó 7 frt 25 krból, részint a jövő előadásból beveendő jövedelemből lesznek fődözendők. A nőgyelet ügyésze t. Babarczy ur m. hó 30-án 200 frtot a takarékpénztárba tett le, hogy f. hóban már ez is gyümölcsözzön. Eként számot adva az előadásról befolyt jövedelemlről az ovoda ügyét hön pártoló nemeskeblt közönségnek, midön a nőgyelet újra hálás köszönetét nyilváníja Szeged áldozatkész lakosainak, egyttal hason dícséretes részvevőre bátorodik öt a jövő előadásokra is bizalmasan felhíni. A szegedi nőgyelet.

— A déli határokon nagy mértékben mutatkozó marhavézi megakadályozására mult hétfön az egészségi osztály előterjesztése nyomán a t. tanács elhatározta, hogy a Tiszavonal déli oldala az áthajtandó marhákra nézve szoroson elzárassék, mely határozata folytán még az nap a legszigorubb rendeleteket kiadta. — E körülménynél fogva jelen octoberi marhavásárunk csak a Kunságról hajtott marhák által lesz képviselve, s így töle nem sokat várhatni.

— A napokban egy ívet hoztak hozzánk legtekintélyesb polgártársaink aláírásával, mely egy folyamodványt tartalmaz a tekintetes tanáchoz a IV-ik reáosztály megnyitása ügyében. — Nem kételkedünk, hogy a tanbizottmány ezen elvileg már rég elfogadott osztály megnyitását legelső teendői közé számítandja annyival is inkább, miután a gymnasiumok újraszervezésénél fogva az első reáosztály már ez idén megszűnend, s így az

erre szükséges tanítók csekély kivétellel az új osztályban is megállandják helyöket. A közelgő tanév mulhatlanul szükségessé teszi ez ügyben a leggyorósbab intézkedést, hogy a részint helybeli, részint vidéki szülök idejében gondoskodhassanak gyermekeik további neveltetése iránt.

— A vásár nemcsak vevőket és árusokat, de színészeket is hoz ezttal. Takács Ádám színtársulata Pécsre utaztában jövő szombaton s az utána következő napokon három előadással kívánja társaságát városi közönségünknek bemutatni. Mint halljuk, ez előadások egyikét „II. Rákóczy Ferenc fogsága“ képezendi. Sok sikert előadásaihoz!

— A szüret már foly, de minden zaj nélkül; kevés de jó bort várnak az édes mustból. Eddig úgy halljuk, hogy a törkölyös bor akóját 4 o. frtért szedik be. Szakértök azt jövendölik, hogy az idei termés nem fog az 1834-kinél sokkal hátrább állani.

— (Adózaklatás.) Ama számosan előforduló esetek közül, melyek az adóharáclók részéről nálunk is elkövettetnek, szolgáljon e két tény is annak bebizonyítására, hogyan értelmezik ezen szép foglalatossággal megbízott cs. kir. hivatalnokok a tulajdon-jogot. Egy mezei gazda kipusztulván mindenéből, adóját nem fizetheti, s jelenleg egy földműveléssel foglalkozó izsráitánál van szövegálatban; adóhátralékja gazdájától követeltetik, s az executiót nyakára küldték. — A másik tény pedig ez: Fischer István 3 évvel ezelőtt városunkból elköltözvén, s mivel adójával hátralékban maradt, az executióval apósa lepetett meg. A katonaság egy sasos irattal köszöntött be, melyen szövege szóra ez olvasható: „A Fischer Istvánt rókuson 924. sz. alatt illető executio apósaéhoz, Kramer szabómesterhez küldendő. Sept. 30-án 1861. Karay m. p.“ E szerint nálunk, ha valaki fizetésre képtelen, vagy helyben nem található, annak kell érte fizetni, ki még mindenéből ki nem fogyott, vagy, mint a jelen esetben, gazdáján vagy rokonnán veszik meg tartozását.

— Az új-szegedi tanodára befolyt adakozásokat egy hét mulva bezárandjuk, hogy részint a helyiség-, részint a szükséges tanítórol idejében gondoskodni lehessen. Kérjük az ívtartó urakat a mai naptól számítva egy hét után iverket hozzánk beküldeni, hogy az adakozók neveit, mint már megkezdtük, folytatólag közzétehesük. Eddigelő ft. Tóth János, Kovács István urak, iverin, s nálunk jelentkezett adakozók neveit tettük közzé; itt alább közlendő adakozók Burger Zsigmond ur iverin járultak a nevelés szent ügye előmozdítására: Burger Zsigmond 5 frt, Eisenstädter S. és társa 5 frt, Eisenstädter A. és társa 5 frt, Pfeiffer Sámuel 2 frt, Aigner J. 1 frt, Schäffer M. J. és fia 1 frt, Bettelheim és Deutsch J. 1 frt, Rosenbaum Adalbert 2 frt, Guttman és Eisler 1 frt, Scheinberger Antal 2 frt, Kohen Johanna 1 frt, Wagner F. A. 1 frt, Kresztics Balázs 1 frt, Weiglein Ferenc 5 frt, Száviacs János 1 frt, Pacher W. Rudolf 1 frt, Frum M. 1 frt, Bába Imre 1 frt, Pollak Sándor 1 frt, Adler Lipót 1 frt, Haris János 50 kr, Weiss J. F. 1 frt, Sigmund Jónás 1 frt, Rausch Ferenc 50 kr, Sternfeld Cecilia 50 kr, Kunitzer M. és társa 50 kr, Janiky Péter 1 frt, Felmayer ifj. 1 frt, Krebsz és Mayer 3 frt, Szabó József 50 kr, Stojkovits Milos 50 kr, Pollak Salamon 50 kr, Veszelinovits Katalin 1 frt, Ivánkovits János 50 kr, Prosznitz Mihály 1 frt, Pfann József 3 frt, Holtzer Salamon 50 kr, Gyorgyevits György tanácsnok 2 frt, Faragó Antal 1 frt, Steingassner József 1 frt, Fischer és Schopper 2 frt, dr. Adler Ignác 3 frt, összesen 64 frt 50 kr.

Hazai tudósítások.

— Pestmegye gyűlésének megtartása m. hó 30-án katonai hatalommal megakadályoztatott, amiért is a tisztikar lemondását főispán ö méltóságának benyújtá. Mint a „Sürgöny“ értesül, a főispán szinte lemondott, s a megye pecsétjét a muzeumba tevé le. Kir. biztosul Hofbauer, volt aradmegyei főnök van kinevezve.

— Legujabb zágrábi tudósítások szerint, a császárhoz küldendő felirat m. hó 28-án aláíratott s az illető követeknek benyújtás végett átadott. Erre a gyűlés m. hó 30-án oct. 15-ig elnapoltatott, de 51 tag egytt marad a bizottmányban.

— Biztos tudomás után jelenti az „Egri Értesítő“, hogy — ha ezentul legyözhetlen akadályok nem merülnek föl — az ottani lyceumban a jogi tanpálya még ez idén vagyis jövő november elején meg fog nyilni, s ezáltal Eger és vidékének egyik legfőbb ohajtása teljesülni.

— Bácsban, mint a „Sürgöny“nek írják, nem oszlatott fel a megyei bizottmány, hanem csak ülései függesztettek fel; de mégis küldöttek oda kir. bizost. „Biharmegyében szinte felfüggesztettek a bizottmányi üléseket, de egyelőre legalább királyi biztos oda nem küldetik, hanem a főispán teljes hatáskörében meghagyatik; míg Hevesmegye főispánja a kancellária által fölkeretett, működék oda, hogy a megye bizottmányának háborítatlan meghagyására következtelenség nélkül okot s ala-

pot lehessen találni." Hevesmegye, mint tudva van, szinte elfogadta volt a hongyülés óvástételét.

— A fővárost nem kevés izgatottságba hozta m. hó 26-án délelőtt egy utcai zenebona, mely fináncolatlan magyar dohány elkobzásából eredt. A hatvani-utcában már reggeli 8 órakor nagy néptömeg csoportosult össze azon hirre, hogy Pintér nevű csapszék-bérlőhöz a fináncok katonákkal mentek. S midőn a katonák s fináncok által elzárt ház előtt valaki azt a hirt terjeszté, hogy egy, a tizedessel szót váltott nő a feladó, többen az állítólagos denunciant uttlegetni kezdték, kit azonban két városi drabant vett ótalma alá s kísért be a városházához. Ezalatt folyt a megszállott házból a kutatás a nép egyre szaporodott a ház előtt. 10 óra tájban a katonák s fináncok egy, az elkobzott dohánnyal megrakott szekeret kísérték ki a többször említett házból, az országot felé tartva. Itt már oly gyorsan szaporodott a zugoló tömeg s a katonák célszerűnek látták fegyvereket menetközben a nép szemeláttára tölteni s a nép mindinkább zajgott. A Huszár-ház táján már puskatusáikkal ütötték a katonák, akit elől-utól értek. Majd a Károly-kaszárnyából nagy gyorsasággal egy század gyalogság rukkolt ki oly tüzzel, hogy a néptömeg az az egyik tiszt ut kardjával tört utat a néptömegben. Ekkor a nép széteszlott. (M—g.)

— A „Sürgöny“ bécsi levelezője arról értesül, hogy az erdélyi kancellária Rajner főhercegtől kapja jelenleg utasításait.

Vegyes hírek.

— Csernátóni írja a „Magyarország“nak: A francia kormány értesítve lön, hogy fiúmei consulja Horvátországba ment s ott Magyarország ellen izgat. Az értesítés alaposnak bizonyulván, a mondott Dureine nevű ur azonnal letételt hivatalból, a neki engedelmet adott osztályfőnök is megintetvén, hogy az utazgatási szabadságadással óvatosabb legyen. Ez története a consul párisi útjának, melytől ő tán megkegyelmezést is remél, mit megnyerhet ugyan, de bizonyosan azon mentővel, hogy a francia kormány nem tűri, mi-kép hivatalnokai bárhol is Magyarország ellen izgassanak.

— A vasuti menetek gyorsabbítása tekinté-
ből ajálat tétetett a kormánynak, mely szerint egy óra alatt 10—12 mértföldnyi utat lehetne megtenni. Ez ajálatot a kormány nem fogadta el, s marad az eddigi rendelkezés, mely szerint egy órai utra 4000 bécsi öles 7 mértföld számítottak.

— A „Schl. Ztg.“nak a lengyelekre vonatkozó következő proclamatiót küldték be: Felül van Kosciusko arcképe, s aztán így kezdődik: „October 15-én évfordulati napja van Kosciusko Tádé halálának. E napon meg kell ünnepelelnünk emlékét azon vezérnek, ki mint Isten küldöttje, Lengyelország felszabadítása- és újjászületéseért, Istennek és a hazának áldozta egész életét, utósó lehelleteig magasan és redithetlenül tartván kezeiben Lengyelország és a kereszténység szeplőtlen lobogóját. Az

igazság és szabadság ezen zászlóját ezentul is magasan lobogtassuk áldozatkészségünk által, hogy az az Isten végzése szerint nagy népet diadalra, öröme vezesse, s reá nézve a nagyság és boldogság alapjává váljék.“

— Chambord gróf és nővére, a parmai hercegnő negyven személyből álló kísérettel Bécsből Jerusalembé indultak, imádkozni a szent földön Istennek, kívánataik teljesítéséért.

— Smolka urat nemcsak a magyar municipiumok, hanem a rendőrség is kintteti érdekes közlemények által. A lengyel hazafi ugyanis a napokban értesült hivatalosan, hogy internálása megszüntetett. Smolka mindeddig internálva volt, még pedig — Lembergbe. Hogy Bécsben mint követ szerepelt, az csak per ne fas történt!!

— Jósika Miklós Brüsseltől a „M. Sajtó“nak f. hó 21-én a megmaradt alkotmányról így ír: „Van nekünk egy constitutióknk irosvajból csinálva, nagy viasz orral s kék pápaszeggel. Olyan ez a portéka, mint azon mülovas, ki vagy husz mellényt vesz magára s azokat rendre-rendre lelőki, míg végre a szemérmes nézőség előtt egy ingben marad; mikor aztán ezt is le készül vetni, s már a nézőség egy része botránytól tart, ime egy igen tricós, igen szellős középkori lovas buvik ki az utósó hüvelyből. Mikor az a kedves october 20-ki pápens kikerült a bábák kezei közül: volt még azon néhány pruszli, hanem már februárban — a téli hideg dacára — csak egygyel birt, s most, mikor az utósó inget is lesodorta, olyan Haspar a Spada és Kasper der Thoringer-féle Francenfressius áll előttünk, kevés posztóval, sok tricóval és nagyon foltosan és szennyesen. Ha ezen foltos gallér sáros talpu csizma volna, ez ember elővenne egy forgácsot és levakarná a sárt róla, aztán meg-sucviczkolná, kikéfélné, s újra habucokolhatna vele darabig a sárban; — hanem ez nem csizma, sem stibli, habár fischlederből készült, s rajta a patak és potykaszag igen észrevehető. Tartok tőle — mint békés hajlamu ember — hogy ebből bizony bárminő vakaróeszköz segítségével sem fogunk prédikációs halottat csinálni.“ Végül sorait eként zárja be: Kárhoztatom azokat, kik a haza jövőjét bizonytalan időre elnapolják s feledik, hogy a szellemi küzdelemben sincsen: ingyen malaszt.

— A Kraini határon, mint a M. S. írja, egy kis faluban a pincérnő egyszersmind polgármester és jegyző. Tudnillik a községben senki sem tud sem írni, sem olvasni a papon és a polgármesternél szolgáló pincérnőn kívül. Ez viszi a jegyzőkönyvet, ad bizonyítványokat, utlevelet, csak a nevet nyomja alá a polgármester a névbélyeggel. Ilyen a polgárisodás az absolutismus atyáskodása alatt fejlett örökös tartományokban. De az újabb nemzedék már inkább csak tanulgat írni olvasni, mert hoz-zánk szánta volt az apja a kis purdét — főispánnak.

— A „Siccle“t tudósítják Turinből sept. 21-ről, hogy egy Bécsben kelt paranes megtiltja a tiroliaknak iparuk termékeit Florenche vinni. De a tiroliak között szelleműs emberek is vannak, s a mint halljuk, egy példányát e paranesnak aranykeretbe foglalva küldték el a bizottmány elnökének, Ridolfi marquisnak.

TÁRCA.

A hallgatás áldozata.

(Történeti kép a husziták korából.)

(Vége.)

III.

Sovár vágygyal néztek a zöld utca lakói — még most is úgy hívják Skalitzbán azon utcát, melyben egykor a zsidók laktak — követük megérkezése elé, kit ők a nachodi rabbihoz küldtek. Távol maradásának percei évek valának előttük, s minthogy nem érkezett meg jókor, estefelé a község két legelőkelőbbjét küldték Klenny-ig eléje. Vágyuknál nagyobb lön fájdalomuk, midőn reményüket meghusytva látták. Patriarchális egyszerűségükben azt vélték, hogy azon férfiú, kit ők jámborsága és mély tudománya miatt mint isteni látnokot tiszteltek, szomorú helyzetükben tanácsot és segítséget fog adni; minthogy azonban ez nekik csak ima általi vigaszt küldött, a három férfiú le-sütött fővel tért vissza a városkába, hol a templomban összegyűlt község tagjai a belépők arcáról olvasták le jövőjük ítéletét.

Növekedő aggályban mult el az éj, melyet sirás és ima közt töltöttek el; s midőn hajnalott, ismét összegyűltek imaházukban. Egy beteg, türe-géből kimeredt szemmel kérdő s fájdalmas tekintet vetett szomszédjára, s a könyűk, melyek annak képére pergették és a kétségbeesés szelleme, mely annak orcáján ült, adak a feleletet.

És mégis úgy látszék, mintha jövődjük bor-rús egét reménysugár világítaná meg, mert szemeket mindnyájan Trebessov felé fordították, mely vidékről Meiernek kelle jönie.

Perc után perc, óra után óra mult el, de a Trebessov felől jövő emberek közt Meier nem volt.

És így eltűnt az utósó reménysugár is. Néhányan megkísérték a szomorú sors kikerülését, de ebben meg lőnek akadályozva; mert a város minden részében keresztények laktak, s ezek az utcát elzárták. Már ki volt szemelve külön minden zsidó az áldozatra, mintha jóshang sugta volna nekik, hogy a gyűrű nem találta meg kellő időre Ratiborieban.

Midőn az óra tizet ütött, a zöld utcában három markos inas jelent meg, hogy a zsidó primator Zehussic Mária elé vezessék. Hogy ezen embereket hivatalan néptömeg követte, fölösleges föl-
említeni is. S ez volt ama borzasztó pillanatok egyike, melyek a vallástürelmetlenség történetében olyannyira gyakran visszakerültek. Anyák és gyermekek kéztördelve álltak ajtajaik előtt, belül is csak jajszó volt hallható; átellenükben vad ember-tömeg gúnydalt rikított, s dolyfében már tetteles bántalmazásokra is vetemült, mit ördögös kacaj követett. Ily szivrepesztő jajhangok és fülszakgató gúnydalok közepett indult meg a tömeg, közepén a zsidó primatorral, körülvéve a ratiborici három férfutól, kiknek élén a skalitzi városbíró ment.

Bódító láрма közt érkezett meg a csapat a ratiborici kastély elé, hol a primator azonnal az urnő elé vezették. Ő egy tágas karszékben ült, jobbján a skalitzi bíró foglalt helyet, balfelől pedig vastag dorongra támaszkodva egy poroszló állott.

„Nos, alávaló zsidó, meghoztad a gyűrűt?“ kérdé az urnő.

„Méltóságos asszonyom!“ mondá ez, „hogy hoztam volna vissza a gyűrűt, midőn községünkben egynél sincs, s a körülfekvő zsidó községekben sem tud felőle senki semmit. Ugy segéljen bennünket az ég minden időben, ahogy mi nem tudunk róla semmit, s hogy embereink közül senki meg nem vette, sem nem kapta, sem nem találta.“

„Fogd be szájad, vén gazember!“ ordítá a bíró, „és add vissza a gyűrűt.“

„Hadd beszéljen Seylor!“ vága szavába a ratiborici urnő, s a jelenlevő poroszlóknak intett.

— A „Sürgöny“ elmés bécsi levelezője írja: „Brauner tudor a cseh párt egyik tagja a rajxrátban, a m. hó 26-ki ülésben a községi törvényről szólván, a zsandárságot fegyveres burocratiának nevezé s következő genre-képpel illusztrálta, hogy a zsandárok a községi hivatalból miképp csináltak áthágási gyárt: Pörember álli kunyhójának udvarán, lovait épen ekéjébe fogva. Az utcán sétálgat egy zsandár, ki azonban a kunyhó előtt megáll, mert észrevette, hogy a táblácska, melyen a ház száma meg van írva, nem függ az ajtó fölött. Ez áthágás. A zsandár kérdőre vonja a parasztot, s ez azzal menté magát, hogy a szél leverte a táblácskát s a gyermekek bevitték a szobába. Illő készséggel azonnal be is megy a szobába, hogy a táblácskát kihozza. Második áthágás! Áthágás, mert a lovat nem szabad magára hagyni. Ekkor a házi kutya a zsandárra, mint ismeretlen emberre ugatni kezd. Ennek következtében a zsandár ész-reveszi, hogy a kutya nincs megláncolva. Harmadik áthágás. A gazdasszony a kutyát ugatni hallván, a tűzhely mellől kiszalad az udvarra, hogy csitítsa; de siettében kezében felejtett egy félig égő fadarabot. Negyedik áthágás, mert tüzzel nem szabad a szabadba menni. A zsandár mind e bű-nöket följegyezvén magának, a megzavarodott pa-raszt szomoruan morog: „Édes Istenem! az ember már saját házában sem mozoghat többé.“ A zsan-dár gyakorlott füle e panaszló nyilatkozatot fel-kapja, s ime kész az ötödik kihágás.“

— A „P. L.“ bécsi levelezője Forgách gróf elutazását jelenti s megjegyzi, hogy az oly titokban történt, miszerint még az udv. magy. kancelláriában sem tudják, hova utazott el.

— A „Giorn. di Verona“ egy cikket hoz a velencei vaspályáról, melyre Benedek tábornagynak egy közelebbi értekezése a miniszterekkel Bécsben szolgáltatott alkalmat. Az érintett lap az államra nézve veszélyesnek tartja, hogy a velencei vaspályák egy francia társaság birtokában vannak és pedig azért, mert Ausztria nem a legbarátságosabb viszonyban áll Franciaországgal, és mert könnyen háborura kerülhetne a dolog. E nyilatkozat igen feltűnt Olaszországban.

— A „M. Advertiser“ a többi közt azt írja, hogy, mint tudva van, a villafrancai békekötést egy alsürgöny idézte elő, melyet III. Napoleon Ferenc József császárnak előmutatott. Ezen sürgönyben az állt, hogy Poroszország Ausztria ellen szándékszik indulni. Ferenc József császár, hogy egyszerre két ellenséggel ne legyen dolga, bele-egyezett a fegyverszünetbe. Ki tudja, vajjon a sok fából faragott francia császár nem fog-e Compiégne-ben is hasonló csínyet elkövetni és a porosz királyt valami hokuspokus által tervei részére megnyerni? Napoleon császárnak mindenestre alkalma lesz Compiégne-ben, mint politikai phrenolog, a porosz király agyát megtapintani.

— Egy statistikai kimutatás szerint a Magyarhon- s melléktartományaiban eredetileg rendelkezés alatt levő hivatalnokok száma 5200-at tett. Elbocsájtás, nyugdíjazás s más alkalmazások által e szám 3000-re szállított le.

Ez, ki az intést nem jól értette, kérdő tekintet vetett az urnőre, melybe könyör is, részvét is ve-gyült; azonban az urnő most keresztet vetett, s intett a poroszlóknak, hogy távozzék.

Midőn ez eltávozott, a zsidóhoz szólt:

„Beszélj tovább.“

„Méltóságos asszonyom!“ folytató ez, „csak nem kívánhatja azt, ami lehetetlen. Ha nagysád fia utazása alkalmával gyűrűjét mosdásnál vagy fürdésnél elvesztette volna, s a gyűrű véletlenül az Aupába esett, akkor csak nem találhatta meg valaki, annál kevésbbé lophatta el; azért térdre hullva kérem, méltóztassék addig várni, míg ke-gyelman fia utjából visszatér.“

„Fiam azt mondá“, felelt az urnő hidegen és szárazan, „hogy ő a gyűrűt hálószobájában hagyta, s inasaim egyike biztosita, hogy a gyűrűt egy zsi-dónál látta, azért hoztam ezen ítéletet.“

„Méltóságos asszonyom! engedjen hü alatt-valóinak csak annyi időt, míg kegyelmes fia ismét visszatér, talán elvesztette a gyűrűt, s meglehet, hogy azon idő alatt, míg mi itt vagyunk, már meg is találta. Van ilyen példa számtalan. Méltóságos asszonyom! úgy imádkozom itt, mint Isten előtt, hogy ítéletét csak addig függeszse fel, míg ke-gyelman fia megérkezik. Csak addig ótalmazzon bennünket; tegye azt ártatlan gyermekeinkért, kik még egy embert sem bántalmaztak.“

A primator, ki ezen szavai alatt védnökője előtt térdre esett, fölemelé szeméit, hogy a könyör egy vonását leolvassa annak arcáról, kinek kezében sorsa feküdt. De ez tízes tekintetével komoly szigorral nézett le reája. Ekkor térdre es-szött urnőjéhez, megcsokolá lábait s szivrepesztő hangon így szólt:

„Legyen könyörületes méltóságos asszonyom! legyen könyörületes száz hü lélek iránt. Hisz nagy-sád is anya, gondolja meg csak, ha gyermekei rögtön védelem nélkül állanak, s minden ember kényének vagy kedvének kitétetnének; gondolja el,

mily nagy lenne fájdalma, ha tudná, hogy nagysáddal, gyermekeivel s atyafiaival mindenki szabad kénye kedve szerint intézkednék; gondolja el csak, mit mondana, ha hallaná, hogy sok embert itéltek el minden ok nélkül; hogy őket anélkül, hogy vétettek volna, megbüntették; hogy — Isten, atyám Isten! légy velünk az aggály ezen perceiben, s küldj egy kegyelmes szószólót —“.

És ismét föltekint az urnőre s ismét találkozik hideg, kemény tekintetével. Ekkor a legnagyobb kétségbeeséssel felkiáltja:

„Halljad Izrael! tehát nincs többé könyör és szánakozás a földön.“

Az előszobában rögtön zaj támadt, s a közbevegyülő hatalmas emberléptek, melyek a sarkantyú pöngése által még hallhatóbbakká lőnek, a jelenlevők figyelmét az ajtóhoz köték, mely megnyílt, s azon sebes léptekkel Zehussic Vlastimil rohant be.

„Kedves anyám könyörüljön! szigorú viseletének híre egész kastélyomig elhatott, s sebesen jöttem vissza, hogy annak végrehajtásától vissza-

tartóztassam. Ne haragudjék kedves anyám, én egy skalitzi zsidót küldöttem titkos utasítással Prágába György királyhoz, s annak jelel, hogy én küldöm, gyűrűmet adtam át neki. Nem mertem megmondani, mert bővebben kell vala nyilatkoznom, s anyám megtudta volna, hogy kelyhes lettem, azért inkább azt mondtam, hogy a gyűrűt elvesztettem. Kedves anyám, szüntesse meg ítéletének teljesítését!“

„Már késő!“ mondá az anya, s ujjával Skalitzi felé mutatott, hol a kinyitott ablaknál nagy füstoszlopot látott fölemelkedni.

„Átkozott buta nép!“ mondá Vlastimil, „nem fogja fel, hogy a tüzet nem olthatja el, s hogy az nemesak és ártatlanul szenvedők házaikat, hanem az övéiket is fölemésztheti. Szegény zsidó, menj haza, mentsd meg tiedet; ments, ments amennyit bírsz!“

Sebes léptekkel ment a zsidó Skalitzi felé, de nem találá többé a helyet, hol hajléka állott. A mit az elem megkimélt, szétrombolta a nyers tömeg vadsága, mely a szegény primatort Ratiboricba kísérte, s mely a poroszlótól azt a szabadságot

nyerte, hogy a zsidókkal kénye kedve szerint bánhat.

Megtört kedéllyel s kétségbeesett arccal rohant a primator a romok közé, hogy családjának kedves tagjait feltalálhassa. Azonban épen akkor zuhant alá egy háztető, s őt is a füstölgő romok közé temette.

És Meier? a skalitzi község legutolsó tagja néhány nappal ezen esemény után megérkezett Zehussic Vlastimilhez, hűségesen elmondá küldetésének eredményét, s visszaadta a végzeteljes gyűrűt. Ezután Nachodba ment, hová a szerencsétlenek néhányának tetemei vitettek; ott elszakítá felső ruháit, s a temetőben egy sírköve tült. Nachod legelőkelőbb férfiai, sőt maga a rabbi sem volt képes őt e helyről eltávolítani. Övéinél maradt, kik szava hű megtartása miatt lőnek a halál áldozatai. „Ha én utazásom célját megmondom, semmi baj sem háramlik reánk“ szokta mondogatni; s ezen szavak valának azok is, melyeket ő a nachodi temetőben megérkezte után harmadik napon mondott, mielőtt az árnyékvilágból kimúlt. R. K.

ÜZLETI HIRNÖK.

(Sz.) Szeged, 1861. oct. 1-én. Az utolsó bécsi börzén 40,000 mérő kelet mellett a buzaár 25 krral alábbszállt. Mivel a külföldi tudósítások egyre kevés kilátást mutatnak a buza magasabb árához; azért az árcsökkenés már eddig is 50 krt tesz mérőnkint.

A múlt szombati hetivásár bár népes, de üzlet tekintetéből igen csendes vala. Az árak e közömbösségre alább is szállottak, mert a buza mérője csak 4 fnt 70 krral, a kétszeres 3 fnt 70, a rozs 3 fnt 30 krral kelt. Egyedül az új kukoricának volt kelete, mely csövésen 2 fnt 80 krral kelt.

A piacunkon időzött franciák Odessában vannak, hol a legjobb minőségű első fajú gabonát jutányosabban vesznek, mint nálunk. Ez ok maga elég arra, hogy a buzaár emelkedésétől egy jó darabig nem kell tartanunk.

Időjárásunk ismét kellemetlen szelésre változott, mi

a növényzetre nem a legjobb hatása. A légmérsék tetemesen csökkent; a mai legkisebb hőfok napköltékor 7½° R. volt, a déli legnagyobb hő 15° R. mutatott.

Szegedi piaci árak: Borsó m. 6 ft. 50 k. Lencse 6 ft. 30 k. Paszuly 3 fnt — kr. Köles 3 fnt — kr. Burgonya 1 fnt 20 kr. Marhahus fontja 20 kr. Juhus 16 kr. Sertéshus 24 kr. Szalonna mázsája 33 fnt 60 kr. Zsir itejeje 62 kr. Lángliszt mázsája 14 fnt — kr. Zsemlyeliszit m. 9 fnt — kr. Kenyerliszt itejeje 8 kr. Kukoricaliszt itejeje 6 kr. Árpadara 2 iteje 16 kr. Köleskása itejeje 11 kr. Rizskása fontja 24 kr. Faolaj fontja 80 kr. Repceolaj 40 kr. Lenmagolaj 46 kr. Faggyu mázsája 41 fnt — kr. Faggyuvertya öntött fontja 44 kr. mártott 36 kr. Szappan fontja 30 kr. Körösfá öle 16 ft — kr. Tölgyfa 13 fnt — kr. Lággyfa 8 ft — kr. Kőszén vékája 44 kr. Széna m. uj 2 fnt — kr. Szalma m. 1 fnt. Kender m. 21 fnt. Len 40 fnt.

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. u., 2 óra 50 perkor éjjel. — Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 10 óra 15 p. este. Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.

Bécsi pénzfolyam sept. 30-án.

5% metalliques 80.40; nemzeti kölesön 67.—; bankrészvények 757.—; hitelintézeti részvények 182.10; ezüst-agio 134.50; londoni váltók 136.50; arany darabja 6.50.

Vizállás.

TISZA SZEGEDNÉL sept. 25-én 0' 5" 9"

Felelős szerkesztő: Szabó Mihály.

HIRDETÉSEK.

(252—2)

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik, hogy az 186½-ik évben kiállítandó előfogatoknak vállalkozás utján kiszolgálása iránt f. évi október 9-én délutáni 3 órakor a tanácsteremben árlejtés fog tartatni.

Miről vállalkozni kívánók szükséges bánatpénzzel leendő megjelenés iránt, annak megérintése mellett: hogy a fentebbi bérleményre vonatkozó szerződési feltételek az alkamárasi hivatalban bármikor megtekinthetők, értesítettnek.

Szeged, 1861. szeptember 27-én.

Osztróvszky József,
polgárnagy.

(253—2)

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik, hogy 1-ször. A baktói földkezből Czere Benjamin által haszonbérlet 40 hold szántóföldnek újabbani bérbeadása iránt f. évi október hó 4-én délelőtti 9 órakor a helyszínen árverés.

2-ször. Az Etelka ingyenesi föld iránt f. évi október 8-án délelőtti 8 órakor a helyszínen,

3-ször. A matyéri nádlás iránt f. évi október 11-én délelőtti 9 órakor a helyszínen,

4-ször. Az ószeszeki nádlás iránt f. évi október 15-én délelőtti 10 órakor a helyszínen,

5-ször. Az újszegedi tiszpartai földkezből még kiadatlan 40 hold szántóföldnek bérbeadása iránt f. évi október hó 14-én d. e. 9 órakor a helyszínen szinte árverés fog tartatni.

Miről vállalkozni kívánók szükséges bánatpénzzel leendő megjelenés iránt annak megérintése mellett, hogy a kérdéses bérleményekre vonatkozó szerződési feltételek az alkamárasi hivatalban bármikor megtekinthetők, értesítettnek.

Szeged, 1861-ik évi szeptember hó 27-én.

Osztróvszky József, polgárnagy.

(245—5)

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik, hogy a Széchenyi-téren közgyűlésileg eladásra jelölt házhelyekből, a Götz-, Lefter-, Neskovits- és Grün-féle házak előtti hat üres háztelek f. évi október 3-án délutáni 3 órakor a tanácsteremben tartandó nyilvános árverés utján eladatni fognak.

Az erre vonatkozólag megállapított szerződési feltételek az alkamárasi hivatalban bármikor megtekinthetők.

Miről venniszándékozók 10% bánatpénzzel leendő megjelenés iránt értesítettnek. Szeged, 1861-ik évi szeptember hó 17-én.

Osztróvszky József, polgárnagy.

(235—6)

Állni való szőlő,

kecskecesü és muskatal fajok,

kapható Adler Ignác orvos kertjében Uj-Szegeden (ezelőtt Pinterféle kert).

(256—1)

Hirdetés.

„AZ ANKER“

élet- és vagyonszavatoló-társulat Bécsben.

Van szerencsénk a t. e. közönségnek ezennel tudomásra juttatni, miszerint mi 1861. október 1-től eddigi felügyelőségünket, illetőleg képviselőségünket Magyarországon megszüntettük, s intézetünk magyarhonban egyedüli képviselőjeit, még pedig következők: Győr, Sz. Fehérvár, Veszprém, Somogy, Tolna, Baranya, Bács, Pest-Pilis és Solt, Esztergom, Szepes, Gömör, Heves, Borsod, Torna, Abauj, Sáros, Zemplén, Ungvár, Máramaros, Beregh, Ugocsa, Szatmár, Szabolcs, Bihar, Békés, Csongrád, Csanád, Arad, Krassó, Temes, Torontál megyékre, Jászvásár és Kunság, végül a katonai végvidék lényeges részére nézve

Dr. E. L. de Lambert urat Pesten

neveztük ki. — E szerint magyarországi képviselőnk által fognak f. é. október 1-től minden ott végzendő ügyek, ugyszint a biztosítási díjak beszedése is, eszközöltetni.

Bécs, szeptember 26-án 1861.

Az igazgatóság.

Fentebbi hirdetése erejénél fogva az „Anker“ tekintetes igazgatóságának, mindenkit, a ki társulatunkkal közelebbi érintkezésben áll, vagy állni óhajt, tisztelettel felhívok, hogy minden ilyenmü ügybeni alkalmaknál az „Anker“ itteni képviselőségéhez forduljon, hol értesítésék úgy magyar, mint német nyelven, szóval vagy írásban készséggel adtnak. Tetszés szerinti ajánlatokat a fentebbi hirdetésben megjelölt megyékbeni fő- és helyiügynökségekre nézve örömmel fogadok.

Pest, bálvány-utca 13. szám, szeptember 26-án 1861.

Az „Anker“ magyarországi képviselője

Dr. E. L. de Lambert, m. k.

Nyomatott a kiadó-tulajdonos Burger Zsigmond könyvnyomdájában.

Cs: kir. kiz. szab. és első amerikai kizárólagosan szab.

ANATHERIN-SZÁJVIJZ.

(173—7) Egy palack ára 1 fnt 40 kr. o. é.

Mint hogy ezen, nevezetes tekintélyek számtalan legelismerőbb bizonyítványai által igazolt, naponta terjedő használatával minden háztartásnál nélkülözhetlenné lett fölülmulhatlan eredményü szájjvíz, mely magas és legmagasb uraságok által is a fogak és szájrészek épségbentartására mint kitünő tisztító- és gyógyszer használtatik, valamint a leghíresebb orvosok által rendeltetik, minden további földicsérését fölöslegesnek tartok.

FOGÓLOM,

a fogüregek sajátkezüleg olmozására.

Ára 2 fnt 20 kr.

Cs. k. k. sz.

Anatherin-fogpasta.

Ára 1 fnt 22 kr.

Növényi fogpor.

Ára 63 kr.

POPP G. J. gyakorló fogorvostól Bécsben (Tuchlauben, 577. szám.) Azonkívül nála mindennemü műfogak készíttetnek.

Fentebbi szerek következő uraknál kaphatók:

Szegeden: Kovács M. gyógyszerész.	Félegybazán: Hoffer A. gyógyszer.
Kovács A.	N.-Kikindán: Komka A. J.
Killius G. díszárús.	Pakson: Florian János.
N.-Sz.-Miklós: Napholz gyógyszer.	Pécsett: Gábor J. gyógyszerész.
Szabadkán: Milho.	Csarsch.
Zomboron: Popits.	Szolnay W.
Baján: Miechitsch.	Zach.
Handlhofer R.	Zsombolyán: Telbisz.
Szentesen: Prohászka, gyógyszer.	Kecskeméten: Machleid gyógyszer.
Eiszdorfer	Makón: Jeszofski.

(250—3)

Figyelemreméltó könyvek,

melyek

Burger Zsigmond

könyv- és szépműkereskedésében kaphatók:

Austria hivatala és egy magyar birodalom lehetősége, ára 50 kr.
Szent Péter apostol két levele, írta Draxler János, ára 1 fnt 60 kr.
A pogány magyarok vallása, írta Kállay Ferenc, ára 3 fnt.
A kereszténység bölcsészeti tanulmányozása, írta Majer Károly, II-ik kötet, ára 3 fnt.
Eredeti népmesék, írta Merényi László, 2 kötet, ára 2 fnt.
II. Rákóczy Ferenc és nevezetesebb kortársainak kiadatlan levelei, ára 1 fnt.
Rostl Pál, Utimlékezetek Amerikából. 2 színezett képpel, 13 kömetszvénynyel, 2 acéla metszett tájképpel és 25 fametszvénynyel, ára borítékba fűtve 20 fnt, — finom angolváson díszkötésben 24 fnt.
Magyarország története, írta Szalay László, I-ső kötet, második kiadás, ára 3 fnt 16 kr.
Hadmezei szolgáló (Emlékeztető és tanácsadó zsebkönyv gyalog, tüzér, lovas fő- és altisztek számára), írta Szomor Károly, ára 2 fnt.
Munkács multja és jelene Magyarország történetében, írta Tabody József, ára 3 fnt.
Magyarország primása, Közjogi és történeti vázolat, írta Török János, ára 7 fnt.
Történelmi adatok a magyar nemzet életéből, egy kalauzzal a történeten mezején, írta Vertler Mátyás, ára 1 fnt 60 kr.
A zsidók és a zsidók kérdése, ára 20 kr.
Baberlevek. Történeti beszélyfüzér két kötetben, írta Urvári Lajos. (I. kötet. Garibaldi harcai, kalandjai. II. kötet. A kis vitéz.) Egy kötet ára 75 kr.

(254—2)

Burger Zsigmond könyvkereskedésében megjelent és minden hazai könyvárusnál kapható:

Néhány év Petőfi életéből.

Írta Szeberényi Lajos. — Ára 40 ujkr.